

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Karlovcu
Trg hrvatskih branitelja 1
47000 Karlovac

Poslovni broj: Pr-290/2021-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu u ime Republike Hrvatske po sutkinji Sylviane Kraljević, u pravnoj stvari tužitelja NIKOLA BABIĆ iz Laza kbr. 47, OIB 09807314560, zastupan po Odvjetničkom društvu Nožinić, Tomljanović & Maričević d.o.o. Nova Gradiška, Gundulićeva 4, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, za Ministarstvo obrane Republike Hrvatske, OIB: 66486182714, koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Karlovcu, Građansko-upravni odjel, Trg hrvatskih branitelja 1, Karlovac, radi isplate, nakon glavne javne rasprave zaključene 10. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja odvjetnika Mate Burazina, Karlovac, Vranicanijeva 5/1 i državno odvjetničke zamjenice Sandre Bišćan, po objavi 6. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587 - Ministarstvo obrane Republike Hrvatske, da isplati tužitelju NIKOLI BABIĆ iz Laza kbr. 47, OIB 09807314560, na ime naknade plaće za neiskorišteni godišnji odmor bruto iznos od 141,20 eura zajedno sa zateznom kamatom tekućom na taj iznos od 4. 2. 2021. do 31.12.2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 31.12.2023. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024. do konačne isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za pravo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, izuzev zatezne kamate

na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanim u dosuđenim iznosima bruto naknade plaće, sve to u roku od 15 dana.

II Odbija se ostali dio tužbenog zahtjeva u odnosu na potraživanje regresa i božićnice za razdoblje od mjeseca veljače 2015. godine do 13. srpnja 2019. godine, u bruto iznosu od 522,42 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 4. 2. 2021. do isplate, te dio tužbenog zahtjeva za isplatu zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanim u dosuđenom iznosu bruto naknade plaće u t. I. izreke presude.

III Odbija se dio tužbenog zahtjeva koji glasi:

"I. Nalaže se tuženiku REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587 - Ministarstvo obrane Republike Hrvatske, da isplati tužitelju NIKOLI BABIĆ iz Laza kbr. 47, OIB 09807314560, potraživanje s osnova razlike plaće za dospjele, a neisplaćene dodatke na plaću po osnovi uvećanja plaće za prekovremeni rad, noćni rad, rad subotom, nedjeljom, te blagdanima i neradnim danima za razdoblje od mjeseca veljače 2015. godine pa do dana 13. srpnja 2019. godine, u bruto iznosu od 663,61 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena koja teče od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa do 31. srpnja 2015. godine, od 01. kolovoza 2015. godine do 31.12.2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 31.12.2023. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024. do konačne isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za pravo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01.srpnja te godine, sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

IV Nalaže se tužitelju da tuženici naknadi parnični trošak u iznosu od 840,30 eura sa zateznom kamatom tekućom počevši od dana donošenja presude 6. 10. 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 3. veljače 2021. godine podnio tužbu protiv tuženika radi isplate. Tužitelj je bio u radnom odnosu kod tuženika u razdoblju od 2.11.2011. do 13.7.2019. godine na ustrojbenom mjestu vozač. Tužitelj u tužbi potražuje razliku

naknade plaće za dospjele, a neisplaćene dodatke na plaću po osnovi uvećanja plaće za prekovremeni rad, noćni rad, rad subotom, nedjeljom, blagdanima i neradnim danima, neplaćeni godišnji odmor (zbog nepravilno utvrđenog broja dana godišnjeg odmora), regres i božićnicu za razdoblje od veljače 2015. do 13. srpnja 2019. godine.

2. U podnesku od 21. 6. 2026. tužitelj navodi:

Tužitelj je zaprimio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za područje financija od 23.01.2025. na koji se očitovao podneskom od 20. ožujka 2026. godine.

Ostajući kod tužbe i tužbenog zahtjeva te svih navoda i dokaznih prijedloga, tužitelj ističe kako se protivi provedenom vještačenju jer je isto skopčano s nizom manjkavosti zbog kojih isto nije moguće koristiti kao relevantan dokaz u ovom postupku sukladno odredbama ZPP-a.

Vještak nije otklonio manjkavosti vještva na koje je tužitelj prethodno ukazao niti svojim očitovanjem sadržanim u podnesku od 08. svibnja 2026. godine.

S obzirom na sporni nalaz i mišljenje kao i sporno očitovanje vještaka na iznesene primjedbe, predlaže se provesti novo vještačenje po novom vještaku na iste okolnosti.

Opreza radi i unatoč gore iznesenim primjedbama, a s obzirom na ranije postavljeni tužbeni zahtjev, tužitelj ovim podneskom uređuje tužbeni zahtjev predlažući sudu donijeti sljedeću

P R E S U D U

I. Nalaže se tuženiku REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587 - Ministarstvo obrane Republike Hrvatske, da isplati tužitelju NIKOLI BABIĆ iz Laza kbr. 47, OIB 09807314560, potraživanje s osnova razlike plaće za dospjele, a neisplaćene dodatke na plaću po osnovi uvećanja plaće za prekovremeni rad, noćni rad, rad subotom, nedjeljom, te blagdanima i neradnim danima za razdoblje od mjeseca veljače 2015. godine pa do dana 13. srpnja 2019. godine, u bruto iznosu od 663,61 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena koja teče od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog iznosa do 31. srpnja 2015. godine, od 01. kolovoza 2015. godine do 31.12.2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 31.12.2023. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024. do konačne isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena

pri čemu se za pravo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

II. Nalaže se tuženiku REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 52634238587 - Ministarstvo obrane Republike Hrvatske, da isplati tužitelju NIKOLI BABIĆ iz Laza kbr. 47, OIB 09807314560, potraživanje naknade za neisplaćeni godišnji odmor, regres i

božićnicu za razdoblje od mjeseca veljače 2015. godine pa do dana 13. srpnja 2019. godine, u bruto iznosu od 663,62 € zajedno sa zakonskom zateznom kamatom u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena koja teče od dospijea svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015. godine, od 01. kolovoza 2015. godine do 31.12.2022. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. do 31.12.2023. po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024. do konačne isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za pravo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve to u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

III. Tuženik je dužan tužitelju nadoknaditi parnični trošak ovog postupka sa zakonskom

zateznom kamatom po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za pravo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe.

3. Na ročištu za glavnu raspravu 10. rujna 2026. tužitelj je naveo da ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva specificiranog podneskom od 21. 5. 2026. time da nadodaje da zakonsku zateznu kamatu potražuje od 4. 2. 2021. do isplate, sve to u roku od 15 dana.

4. U odgovoru na tužbu tuženik osporava u cijelosti tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži isplatu razlike plaće s osnove prekovremenog rada, noćnog rada, rada subotom, nedjeljom, blagdanima i neradnim danima, te isplatu naknade za neiskorišteni godišnji odmor, regres i božićnicu, sve za razdoblje od veljače 2015. do 13. srpnja 2019.

5. Temeljem članka 139. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17 i 98/19) i članka 186.a stavka 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19) tuženik ističe prigovor zastare dijela potraživanja. Tužitelj je podnio zahtjev za mirno rješenje spora, čime je u skladu s čl. 186a st. 3 ZPP-a zastarijevanje zastalo na rok od tri mjeseca. Nakon isteka roka od tri mjeseca propisanih čl. 186a ZPP-a, koji rok predstavlja negativnu procesnu pretpostavku jer prije isteka istog nije moguće podnijeti tužbu protiv Republike Hrvatske, zastara u ovom predmetu nastavila je teći do podnošenja tužbe kada je nastupio prekid zastare.

6. Na tužitelja kao djelatnu vojnu osobu u pogledu radnog vremena, isplate plaće i dodataka na plaću u spornom razdoblju primjenjivali su se podzakonski akti doneseni temeljem odredaba lex specialis - Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 73/13, 75/15, 50/16, 30/18 – dalje u tekstu: ZOSOS) i to:

- Pravilnik o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba (NN 33/14, 41/14, 53/14, 114/14, 72/15, 5/17, 116/17),
- Pravilnik o izmjenama Pravilnika o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba (NN 39/18)
- Odluka o rasporedu radnog vremena (NN 66/14, 23/15, 84/15, 106/17, 39/18 i 46/18)
- Odluka o naknadi za posebne oblike rada u službi (NN 39/18)
- Odluka o izmjenama Odluke o naknadi za posebne oblike rada u službi (NN 54/19).

7. Odredbom članka 155. ZOSOS-a propisano je da djelatnim vojnim osobama ne pripada pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad, rad noću, u smjenama, turnusima, subotom, nedjeljom, blagdanom, neradnim danom, stanju pripravnosti i slično, nego ostvaruju dodatke na plaću u skladu s člankom 139. toga Zakona.

Dakle priznavanjem i isplatom odgovarajućeg vojnog dodatka isključena je mogućnost uvećanja plaće za prekovremeni rad, rad noću, u smjenama, turnusima, subotom, nedjeljom, blagdanom, neradnim danom, stanju pripravnosti i sl.

Da je tomu tako proizlazi i iz zauzetog stava Ustavnog suda Republike Hrvatske u Odluci broj: U-I-2776/17 od 19. prosinca 2017. i U-I/8058/2014 od 6. lipnja 2017. u postupku ocjene ustavnosti i zakonitosti članka 155. Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 73/13, 75/15, 50/16) koji je ocijenio da je navedena odredba Zakona u skladu s Ustavom, te izrazio pravno shvaćanje da djelatne vojne osobe nemaju pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad, za rad noću, u smjenama, turnusima, za dežurstvo, stražarsku službu i sl. već im, upravo zbog posebne naravi njihovog posla pripada pravo na posebne dodatke na plaću u skladu s člankom 139. ZOSOSa, odnosno pravo na dodatke za posebne uvjete rada vojne službe za deficitarna zvanja i struke.

8. Tužitelju je sukladno čl.139. ZOSOS-a isplaćivan dodatak za vojnu službu koji se sukladno čl. 4. Pravilnika o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba (NN 33/14, 41/14, 53/14, 114/14, 72/15, 5/17, 116/17 i 39/18) utvrđuje u postotku od osnovice za obračun plaće. Osnovica za obračun plaća djelatne vojne osobe jednaka je osnovici za obračun plaće državnih službenika i namještenika (čl. 137. ZOSOS-a). Visinu osnovice za obračun plaća državnih službenika i namještenika utvrđuje Vlada RH svojom odlukom. Dakle, dodatak za vojnu službu određuje se od osnovice čija je visina fiksna. Dodatak za vojnu službu isplaćivan je tužitelju u visini od 15%, što je vidljivo iz Odluka o rasporedu koje je dostavio uz tužbu, sukladno odredbi čl.6. Pravilnika o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba (NN 33/14, 41/14, 53/14, 114/14, 72/15, 5/17, 116/17 i 39/18).

9. U odnosu na dio potraživanja koji se odnosi na neisplaćene božićnice i regrese ističe se da se isti ne isplaćuju djelatnim vojnim osobama.

10. Tužitelj je sukladno čl.3 i 7. Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba (Narodne novine broj 54/14) u utuženom razdoblju

imao pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje četiri tjedna, time da osnovica za izračun godišnjeg odmora iznosi 18 radnih dana, a ukupno trajanje godišnjeg odmora ne može iznositi više od 30 radnih dana. Osnovica od 18 dana uvećava se prema određenim kriterijima, npr. uvjetima službe, duljinu radnog staža, s obzirom na složenost poslova, navršene godine starosti i dr. Obzirom da zakonski zastupnik nije od zastupanog tijela zaprimio dokumentaciju vezanu uz godišnji odmor tužitelja, ne može se još očitovati je li tužitelju iskoristio pravo na godišnji odmor u cijelosti, osobito obzirom na prestanak radnog odnosa 13. srpnja 2019. Po zaprimanju dokumentacije zastupnik će se detaljnije očitovati je li tužitelj iskoristio sav godišnji odmor.

11. Slijedom navedenog tuženik predlaže da sud tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan u cijelosti uz naknadu troškova parničnog troška tuženiku sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

12. U dokaznom postupku sud je pročitao odluke o rasporedu, zahtjev za mirno rješenje spora primljen kod nadležnog državnog odvjetništva 12. 2. 2020., povratnicu, potvrdu HZMO iz koje je vidljivo da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika u razdoblju od 2.11.2011. do 13.7.2019. godine, izvod iz evidencije o korištenju radnog vremena (spis list 23 do 24), izvod iz evidencije o korištenju godišnjeg odmora, očitovanje MORH-a od 15. 7. 2020., odluke o korištenju godišnjeg odmora za razdoblje od 2015. do 2019. godine, dopis MORH-a od 27. 4. 2012., dnevne evidencije radnog vremena za razdoblje od veljače 2015. do kolovoza 2015., listopada 2015. do veljače 2016., lipnja 2016. do kolovoza 2016., listopada 2016. do studenog 2016., siječnja 2017. do rujna 2018. te studenog 2018. do srpnja 2019. godine, te obračun plaće tužitelja (obračunske liste – kartica djelatnika) za razdoblje od veljače 2015. do rujna 2017. godine, obračun plaće tužitelja (obračunske liste – karticu djelatnika) za razdoblje od listopada 2017. do srpnja 2019. godine, te je izveden dokaz knjigovodstveno financijskim vještačenjem po D&S d.o.o. Karlovac.

13. Predmet ove tužbe je potraživanje tužitelja na ime neisplaćenih razlika plaća s osnova tužiteljeva prekovremenog rada, noćnog rada, rada subotom, nedjeljom, blagdanima i neradnim danima te terenskog rada kod tuženika, neisplaćene naknade plaće tužitelja za neiskorišteni godišnji odmor, neisplaćene naknade plaće za godišnji odmor (regres), i neisplaćenih božićnica, sve to za razdoblje od veljače 2015. do 13. srpnja 2019.

14. Mjerodavnim materijalnim pravom – Odluka o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika ("Narodne novine" broj: 118/2009.) donesena na temelju članka 10. stavka 3. Zakona o obrani ("Narodne novine" broj: 33/2002., 58/2002., 76/2007.) i članka 96. stavka 1. Zakona o službi u Oružanim snagama Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj: 33/2002., 58/2002., 175/2003., 136/2004., 76/2007. 88/2009., u daljnjem tekstu: Odluka/2009), Odluka o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika ("Narodne novine" broj: 118/20012.), koja se primjenjuje

od 1. studenog 2012. i Pravilnik o plaći i načinu isplate plaće ("Narodne novine" broj: 118/2009., 99/2012., u daljnjem tekstu: Pravilnik) propisano je:

- da se prekovremenim radom pripadnika Oružanih snaga Republike Hrvatske smatra kada je rad organiziran na drugi odgovarajući način - rad dulji od redovnog mjesečnog fonda sati, kada je rad organiziran u radnom tjednu od ponedjeljka do petka - svaki sat rada dulji od osam sati dnevno, kao i svaki sat rada subotom ili nedjeljom, kada je rad organiziran u smjenama ili u turnusu - svaki sat rada dulji od redovnog mjesečnog fonda radnih sati;
- da o preraspodjeli ostvarenih sati rada iz prethodnog u sljedeći mjesec časnik na dužnosti zapovjednika bojne, njemu ravne ili više razine donosi nalog kojim se utvrđuje vrijeme u kojem je ostvaren prekovremeni rad i slobodni dani tako da se za pet sati prekovremenog rada daje jedan slobodan dan;
- da se sati prekovremenog rada za koje pripadniku Oružanih snaga Republike Hrvatske nije moguće organizirati preraspodjelu radnog vremena utvrđuju mjesečnim izvješćem o ostvarenim satima rada u proteklom mjesecu koje časnik na dužnosti zapovjednika bojne, njemu ravne ili više razine dostavlja crtom vođenja i zapovijedanja nadležnoj financijskoj službi radi isplate (točka XII. Odluke/2009);
- da se osnovna plaća uvećava za prekovremeni rad 50%, rad noću 40%, rad subotom 25%, rad nedjeljom 35%, rad blagdanom i neradnim danom utvrđenim zakonom 150%, rad u drugoj smjeni ako djelatnik radi naizmjenično, ili najmanje dva radna dana u tjednu, u prvoj i drugoj smjeni 10%, za dvokratni rad s prekidom duljim od 90 minuta 10% i za rad u turnusu 5% i da se dodaci međusobno ne isključuju, osim dodataka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni (točka XIII. Odluke/2009).

Valja istaknuti da se prema odredbi članka 136. novog Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (Nar. nov. 73/13., 75/15., dalje: ZSOSRH/13) koji je stupio na snagu 26. 3. 2013. plaća djelatnih vojnih osoba sastoji od osnovne plaće i dodatka na plaću, u skladu s čl. 218. st. 2. toga Zakona, provedbeni propisi doneseni u skladu s odredbama ZSOSRH ostaju na snazi do stupanja na snagu provedbenih propisa donesenih na temelju ovlasti iz ovoga Zakona, a što znači da je i Odluka/2009 vrijedila do donošenja Odluke o rasporedu radnog vremena ("Narodne novine" broj 66/14), te Pravilnik o plaći i načinu isplate plaće ("Narodne novine" broj: 118/2009., 99/2012.) do donošenja novog Pravilnika o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba iz 2014. – Narodne novine broj 33/14. od 14. 3. 2014., a koja Odluka i Pravilnik su stupili na snagu 1. 6. 2014.

15. Dakle, prema točki IV. Odluke o rasporedu radnog vremena (NN 66/14) djelatnim vojnim osobama od 1. lipnja 2014. godine ne pripada pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad, rad noću, u smjenama, turnusima, za dežurstvo, stražarsku službu, stanje pripravnosti i slično, nego ostvaruju dodatke na plaću u skladu s propisima kojima se uređuje pravo na dodatke na plaću djelatnih vojnih osoba. Sukladno Odluci u razdoblju od veljače 2015. do 13.7.2019. godine tužitelj ne ostvaruje pravo na naknadu plaće za prekovremeni rad, već mu se isplaćuje dodatak za vojnu službu. Sudski vještak je iz obračuna plaća utvrdio da je tužitelju isplaćivan dodatak za vojnu službu sukladno važećim propisima.

16. U odnosu na potraživanje neisplaćene naknade plaće za neiskorišteni godišnji odmor iz nalaza sudskog vještaka proizlazi slijedeće:

Iz Odluka tužene kojima se utvrđuje pravo¹ na godišnji odmor utvrdili smo da je tužitelju za 2015. godinu odobren 21 dan godišnjeg odmora, za 2016. godinu 21 dan, za 2017. godinu 22 dana, za 2018. godinu 23 dana te za 2019. godinu 22 dana.

Podaci iz izvoda iz evidencije o korištenju godišnjeg odmora ne slažu se s podacima iskazanim u Odlukama o korištenju godišnjeg odmora i evidencijama rada.

Primjerice za 2015. godinu u Izvodu iz dnevne evidencije navedeno je da je tužitelj u 2015. godini ostvario pravo na 19 da na godišnjeg odmora, dok je prema Odluci o korištenju godišnjeg odmora tužitelj ostvario pravo na 21 dan godišnjeg odmora. Također, u izvodu je naznačeno da je tužitelj koristio godišnji odmor u razdoblju od 15.6.2015. do 3.7.2015. godine. U dnevnim evidencijama za lipanj 2015. godine (spis list 41) nije naznačeno da bi tužitelj bio na godišnjem odmoru, dok je prema izvodu o korištenju radnog vremena (spis list 23) tužitelj bio na godišnjem 1. i 2.6.2015. te u razdoblju od 15. do 30.6.2016. godine. Kako su podaci o broju dana korištenog godišnjeg odmora u dostavljenoj dokumentaciji u pojedinim mjesecima različito evidentirani, broj dana korištenog godišnjeg odmora utvrđujemo prema podacima iz obračuna plaća.

Tužitelju je prestao radni odnos kod tuženika 13.7.2019. godine pa za 2019. godinu ostvaruje pravo na razmjerni dio godišnjeg odmora (1/12 ukupnog broja dana godišnjeg odmora za svaki mjesec koji je radio). Iz navedenog proizlazi da je tužitelju u 2019. godini pripadalo 11 dana godišnjeg odmora.

17. Tužitelju je u razdoblju od 2015. do 2019. godine pripadalo 98 dana godišnjeg odmora. Iz dostavljene dokumentacije utvrdili smo da je tužitelj u utuženom razdoblju iskoristio 84 dana godišnjeg odmora. Za 2015., 2016. i 2018. godinu tužitelj je iskoristio sve dane godišnjeg odmora koji su mu odobreni sukladno Odluci. Za 2017. godinu tužitelj nije iskoristio 3 dana godišnjeg odmora. Na ime razlike naknade plaće za godišnji odmor za 2019. godinu tužitelju je isplaćena naknada za neiskorišteni godišnji odmor za 22 dana godišnjeg odmora u bruto iznosu od 8.474,40 kuna. U obračunu plaća naznačeno je da je to isplata za tekuću godinu iz čega proizlazi da je tužitelju u potpunosti isplaćena razlika naknade plaće za godišnji odmor za 2019. godinu.

18. Vještak računa razliku naknade plaće za 3 dana neiskorištenog godišnjeg odmora koji je tužitelju odobren za 2017. godinu. Tužitelj je godišnji odmor za 2017. godinu mogao iskoristiti do 30.6.2018. godine pa naknadu plaće za 3 dana neiskorištenog godišnjeg odmora obračunavamo po satnici za lipanj 2018. godine. Navedeno je sukladno odredbama Zakona o radu (čl. 84 ZOR NN 93/2014, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23) kojim je propisano da se godišnji odmor koji nije iskorišten u tekućoj godini može se iskoristiti najkasnije do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine.

19. Razliku naknade plaće za neisplaćeni godišnji odmor vještak obračunava temeljem čl. 64. Zakona o izmjenama i dopunama zakona o službi u Oružanim snagama RH (NN 30/18 – u primjeni od 8.4.2018.) kojim je propisano da djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme godišnjeg odmora pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njezine prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca. Pri tom satnicu mjeseca u kojem je tužitelj bio na godišnjem odmoru i za koji se razlika utvrđuje računa tako da se prosječna mjesečna plaća koja

je tužitelju isplaćena u prethodna tri mjeseca (ili je trebala biti isplaćena ako je i u tim mjesecima utvrđena razlika za godišnji odmor) podijeli s fondom sati tog mjeseca.

Ukoliko je tužitelj u mjesecu koji ulazi u prosjek za izračun godišnjeg odmora bio i na bolovanju, vještak sate rada provedene na bolovanju, a koji se uzimaju kao osnovica za izračun godišnjeg odmora, preračunava na redovan rad (po satnici redovnog rada), uvećano za dodatke koje bi primio da je radio redovno.

20. Nakon izvršenih obračuna vještak je utvrdio da tužitelju na ime naknade plaće za 3 dana neiskorištenog godišnjeg odmora za 2017. godinu pripada naknada plaće u iznosu od 1.063,89 kuna, odnosno 141,20 eura.

21. Sukladno nalogu Suda vještak utvrđuje neisplaćenu naknadu plaće za godišnji odmor (regres) u razdoblju od veljače 2015. do 13.7.2019. godine. Prikaz isplaćenog regresa i pripadajućih razlika vještak daje u sljedećoj tablici:

Iz dostavljenih obračuna plaća vještak je utvrdio da je tužitelju u razdoblju od 2016. do 2019. godine isplaćen regres u ukupnom iznosu od 5.000,00 HRK (663,61 euro) te po istom nema razlike za isplatu.

U 2015. godini nije vršena isplata regresa sukladno Odluci o proglašenju zakona o uskrati isplate pojedinih materijalnih prava zaposlenima u javnim službama (NN 36/2015).

22. Sukladno nalogu Suda vještak utvrđuje visinu neisplaćenih božićnica u razdoblju od veljače 2015. do 13.7.2019. godine.

Iz dostavljenih obračuna plaća vještak je utvrdio da je tužitelju u razdoblju od 2016. do 2018. godine isplaćena božićnica u ukupnom iznosu od 3.750,00 HRK (497,71 euro) te po osnovu iste nema razlike za isplatu.

U 2015. godini nije vršena isplata božićnice sukladno Odluci o proglašenju zakona o uskrati isplate pojedinih materijalnih prava zaposlenima u javnim službama (NN 36/2015).

Tužitelju je u 2019. godini prestao radni odnos 13.7.2019. godine. Tužitelju za ovu godinu nije isplaćena božićnica. Božićnica u 2019. godini je iznosila 1.250,00 kuna. O tome ima li tužitelj pravo na isplatu božićnice budući mu je rad prestao 13.7.2019., prije no što se ista isplaćuje, odlučit će sud.

23. Na osnovu opisanog nalaza, a u okviru provedenog vještačenja vještak je utvrdio:

a) da tužitelj u razdoblju od veljače 2015. do 13.7.2019. godine, sukladno važećim propisima, ne ostvaruje pravo na naknadu plaće za prekovremeni rad, već mu se isplaćuje dodatak za vojnu službu. Iz obračuna plaća vještak je utvrdio da je tužitelju isplaćivan dodatak za vojnu službu sukladno važećim propisima,

b) da bi tužitelju po osnovu razlike naknade plaće za neiskorištena 3 dana, odnosno 24 sata godišnjeg odmora odobrenog za 2017. godinu pripadala razlika naknade plaće u iznosu od 1.063,89 kuna, odnosno 141,20 eura,

c) da je tužitelju u utuženom razdoblju isplaćen regres u ukupnom iznosu od 5.000,00 HRK (663,61 euro) te po istom nema razlike za isplatu,

d) da je tužitelju u utuženom razdoblju isplaćena božićnica u ukupnom iznosu od 3.750,00 HRK (497,71 euro) te po osnovu iste nema razlike za isplatu.

U odnosu na isplatu božićnice za 2019. godinu da je tužitelju u 2019. godini prestao radni odnos 13.7.2019. godine i da mu u 2019. godini božićnica nije isplaćena. Božićnica u 2019. godini je iznosila 1.250,00 kuna. O tome ima li tužitelj pravo na isplatu božićnice budući mu je rad prestao 13.7.2019., odnosno prije no što se ista isplaćuje, odlučit će sud.

24. Tužitelj je prigovorio nalazu i mišljenju sudskog vještaka u cijelosti, dočim tuženica nije prigovorila nalazu i mišljenju sudskog vještaka. Tužitelj je predložio novo vještačenje kojem prijedlogu se tuženica protivila.

25. U pisanom očitovanju od 8. 5. 2026. u odnosu na prigovore tužitelja iz podneska od 19.3.2026. godine, sudski vještak navodi:

Tužitelj se u podnesku protivi nalazu u cijelosti kako i korištenju tog nalaza u postupku. Traži novo vještačenje.

U odnosu na prigovor da vještak nije naveo razlog zbog kojeg je kod obračuna godišnjeg odmora korišten podatak o broju sati godišnjeg odmora iz obračuna plaća upućuje na treći pasus na trećoj stranici u kojem je dano obrazloženje zašto se koristi podatak iz obračunskih lista.

U odnosu na prigovor da nije točno obračunat razmjerni broj dana korištenja godišnjeg odmora odgovara da je taj broj dana obračunat na istoj stranici uz obrazloženje u četvrtom pasusu. Još jednom ovdje, tužitelj u 2019. ima pravo na 22 dana godišnjeg odmora, radio je do 13.7. iz čega slijedi $22:12 \times 6 = 11$ dana, kao što je utvrđeno u nalazu.

Posebno vještak ističe da niti u jednom trenutku nije ulazio u pravne kvalifikacije i tumačenja prava. O pravnim kvalifikacijama odluku donosi Sud.

26. Na ročištu za glavnu raspravu 14. srpnja 2026. sudski vještak je nalaz i mišljenje iznio usmeno. U odnosu na prigovore tužitelja kojima prigovara u prvom redu da je vještak kao osnovu za utvrđenje neiskorištenog godišnjeg odmora uzeo u obzir obračunske liste plaća iako o tome postoji radna evidencija, vještak je razlike koje se pojašnjaju u evidencijama objasnio u tekstu nalaza u t. 4. na str. 3 u pasusu 3. i naveo razloge zašto se oslonio na obračunske liste. Evidencije rada u lipnju 2025. nisu podudarne s obračunom plaća, a evidencija za prosinac 2016. nije dostavljena. U odnosu na obračunske liste stoji činjenica da je tužitelj isplatne liste dobivao ili je morao dobiti prilikom isplate plaća i ukoliko u isplatnim listama nisu pravilno uneseni pojedini sati rada po vrstama rada, tako i po osnovi godišnjeg odmora, trebao je podnijeti prigovor i na propuste evidentiranja radnog vremena ukazati. Budući da vještak nema podatak da je tužitelj tako postupao i prigovarao na postupak obračuna plaća, pa tako i sate godišnjeg odmora u tim obračunima, zbog nepodudarnosti podataka u evidencijama vještak je prednost dao podacima iz obračunskih lista. Pored toga, kad se usporede izvodi iz evidencije o korištenju radnog vremena, u kojima su označeni dani korištenja godišnjeg odmora, s obračunskim listama, utvrđuje se podudarnost podatka o korištenim danima godišnjeg odmora u toj evidenciji, izvodu i obračunskim listama. Dakle, ono što ne odgovara obračunskim listama za plaće, su dnevne evidencije rada. Dodatno, u vezi prigovora tužitelja vještak navodi da nigdje u nalazu nije eksplicitno naveo da u evidencijama godišnjeg odmora i u dnevnim evidencijama rada ima manji broj dana godišnjeg odmora i u obračunima plaća, kako to tvrdi tužitelj. S tim u vezi, sudski

vještak predaje za sud i stranke usporednu tablicu dana godišnjeg odmora koja dokazuje da su svi dani ispravno utvrđeni.

U odnosu na primjedbu tužitelja da vještak nije ispravno utvrdio razmjerni broj dana godišnjeg odmora u zadnjoj 2019. godini u kojoj je prestala služba kod tuženika i tvrdnje da bi umjesto 11 dana godišnjeg odmora, tužitelju pripadalo 15 dana, vještak je u ovom dijelu ispravno utvrdio razmjerni dio dana koji tužitelju pripada za tu godinu, o čemu se prethodno i pisano očitovao. Razmjerni broj dana utvrđen je sukladno čl. 78. st. 1. i čl. 79. st. 4. Zakona o radu. Posebno, u odnosu na tzv. neiskorištene dane godišnjeg odmora u 2019. vještak ističe da utvrđivanje razmjernih dana neiskorištenog godišnjeg odmora za tu godinu, nema utjecaj na izračun dan u nalazu zbog toga što je tužena tužitelju za 2019. isplatila cijeli neiskorišteni godišnji odmor u trajanju od 22 dana, 176 sati, a u iznosu od 8.474,40 kn. Dokumentacija o tome nalazi se u spisu predmeta što je utvrđeno na str. 4. Nalaza u 1. pasusu ispod tablice.

U odnosu na prigovor tužitelja da vještak neosnovano ulazi u tumačenje tuženikovih odluka koje derogiraju zakonske odredbe o prekovremenom radu, radu noću i sl., sudski vještak kod vještačenja koristi pravni okvir koji je dužan primijeniti u izračunima, a pravni okvir koji je korišten je naveden u nalazu, a radi se o odluci o rasporedu radnog vremena djelatne vojne osoba – NN 66/14, ukoliko sud utvrdi da je vještak pogrešno primijenio pravni okvir za izračun tada će naložiti dopunu vještačenja ili kako to predlaže tužitelj novo vještačenje po novom vještaku.

27. Kako je sudski vještak postupio po nalogu suda, nalaz je detaljno obrazložio, nalaz je jasan i određen, sudski vještak je usmeno obrazložio nalaz i mišljenje i odgovorio na sve prigovore tužitelja, to je sud nalaz i mišljenje sudskog vještaka prihvatio u cijelosti. Iz istih razloga sud je odbio prijedlog tužitelja za izvođenje dokaza novim vještačenjem, pri čemu ovaj sud ukazuje da o primjeni prava odlučuje sud.

28. Iz svega navedenoga proizlazi da tužitelj u razdoblju od veljače 2015. do 13.7.2019. godine, sukladno važećim propisima, ne ostvaruje pravo na naknadu plaće za prekovremeni rad, već mu se isplaćuje dodatak za vojnu službu, koji mu je isplaćivan sukladno važećim propisima, da je tužitelju u utuženom razdoblju isplaćen regres u ukupnom iznosu od 5.000,00 HRK (663,61 euro) te po istom nema razlike za isplatu, da je tužitelju u utuženom razdoblju isplaćena božićnica u ukupnom iznosu od 3.750,00 HRK (497,71 euro) te po osnovu iste nema razlike za isplatu.

29. U odnosu na isplatu božićnice za 2019. tužitelju je radni odnos prestao 13. 7. 2019. godine. Djelatna vojna osoba kojoj je radni odnos prestao u srpnju tekuće godine nema pravo na isplatu božićnice. Pravo na božićnicu nije regulirano Zakonom o radu niti Zakonom o službi u Oružanim snagama RH, već se materijalna prava poput prigodnih nagrada za djelatnike Ministarstva obrane i OSRH ostvaruju sukladno Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike. Da bi zaposlenik ostvario pravo na božićnicu (prigodnu nagradu za božićne blagdane), on mora biti u aktivnom radnom odnosu kod poslodavca na dan obračuna i isplate te nagrade (što je najčešće u prosincu tekuće godine). S obzirom na to da je tužitelju radni odnos prestao u mjesecu srpnju, osoba u trenutku dospijeca i isplate božićnice više nije u radnom odnosu. Za razliku od regresa za godišnji odmor (na koji je osoba

mogla ostvariti pravo ili razmjerni dio ako je koristila godišnji odmor prije prestanka službe), božićnica se ne isplaćuje razmjerno za mjesece provedene na radu, već u punom iznosu isključivo trenutnim radnicima. Slijedom navedenoga tužitelju ne pripada pravo na isplatu božićnice za 2019. godinu.

30. Dakle, tužbeni zahtjev osnovan je jedino u odnosu na potraživanje razlike naknade plaće za neiskorištena 3 dana godišnjeg odmora, odnosno 24 sata godišnjeg odmora odobrenog za 2017. godinu, koja po izračunu sudskog vještaka iznosi 1.063,89 kuna, odnosno 141,20 eura.

31. Tužitelj zateznu kamatu potražuje od 4. 2. 2021. Zatezna kamata je dosuđena jod tog datuma (iako je dospjela ranije 1. srpnja 2018. jer je tužitelj godišnji odmor za 2017. mogao iskoristiti do 30. 6. 2018.), po stopi iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 140/15. i 60/16. – dalje: ZOO), izuzev kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanim u dosuđenim iznosima bruto naknade plaće. To zato jer se bruto plaća sastoji od neto plaće te doprinosa, poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a sukladno odredbi članka 15. st. 3. Zakona o porezu na dohodak („Narodne novine“ broj 177/04., 73/08., 80/10., 114/11., 22/12., 144/12., 43/13., 120/13., 125/13., 148/13., 83/14. i 143/14.) i članka 17. st. 3. Pravilnika o porezu na dohodak („Narodne novine“ broj 95/05., 96/06., 68/07., 146/08., 2/09., 146/09., 123/10., 137/11., 61/12., 70/13., 160/1. i 157/14), zatezne kamate koje se na zakašnjele isplate plaće isplaćuju po sudskoj presudi ne smatraju se dohotkom i ne podliježu oporezivanju, slijedom čega proizlazi da bruto plaća koja se isplaćuje po sudskoj presudi do trenutka isplate u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak nije u potpunosti dospjela pa porez na dohodak i prirez poreza na dohodak dopijevaju na naplatu isplatom plaće. Isto se odnosi na naknadu plaće za godišnji odmor.

32. U odnosu na prigovor zastare potraživanja, tužitelj je tužbu podnio 3. 2. 2021., te je zahtjev za mirno rješenje spora primljen u državnom odvjetništvu 12. 2. 2020. Veća je navedeno da je tužitelj godišnji odmor za 2017. mogao iskoristiti do 30. 6. 2018. S obzirom na petogodišnji zastarni rok prigovor zastare nije osnovan.

33. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 2. i članka 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22. – u nastavku teksta: ZPP),

34. Ukupno potraživanje tužitelja iznosi 1.327,23 eura, dočim mu je dosuđen iznos od 141,20 eura, pa je u odnosu na visinu zahtjeva uspio sa 10,64 %. U pogledu osnove, u odnosu na tri osnove uspio je sa jednom, tužitelj je uspio 33,34 %. Kad se navedeni postotci zbroje dobije se 43,98 % što podijeljeno sa 2 iznosi 21,99 % što predstavlja uspjeh tužitelja, dočim je tuženica uspjela s preostalih 78,01 %. Kad se postotak stranke koja je u parnici uspjela više koji iznosi 78,01 %, a to je tuženica, umanji za postotak stranke koja je manje uspjela, odnosno za postotak tužitelja od 21,99 % ostaje 56,02 % što predstavlja uspjeh tuženice u parnici, stoga je tužitelj dužan naknaditi parnični trošak tuženici u tom postotku.

35. Trošak tuženice za zastupanje po punomoćniku odvjetniku je odmjerjen temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne Novine“ broj 138/2023. – u nastavku teksta: Tarifa) u visini od 100 bodova kako slijedi: za sastavljanje odgovora na tužbu, sastavljanje podneska od 26. 4. 2021., sastavljanje podneska od 15. 10. 2021., zastupanje na ročištu 11. 7. 2024., zastupanje na ročištu 21. 5. 2026., zastupanje na ročištu 14. 7. 2026., te zastupanje na ročištu 10. 9. 2026. za svaku radnju iznos od 200,00 eura, te za pristup na ročište za objavu presude iznos od 100,00 eura što ukupno iznosi 1.500,00 eura te pomnoženo sa 56,02 % iznosi 840,30 eura. Na parnični trošak dosuđena je zatezna kamata od dana donošenja ove presude do isplate temeljem odredbe članka 30. stavka 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 9/14. i 55/16. – dalje: OZ) po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO-a.

U Karlovcu 6. listopada 2026.

Sutkinja Sylviane Kraljević

Dokument je elektronički potpisan:
Sylviane Kraljević

Vrijeme potpisivanja:
29-09-2026
13:20:04

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU
2.5.4.97=#0C1156415448522D3035353431323536393638
OU=Signature
S=Kraljević
G=Sylviane
CN=Sylviane Kraljević

Uputa o pravom lijeku: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude. Žalba se predaje pismeno u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda, a podnosi se Županijskom sudu. .

Dostavljeno:

1. Odvjetničko društvo Nožinić, Tomljanović & Maričević d.o.o. Nova Gradiška, Gundulićeva 4
2. ODO u Karlovcu, Građansko – upravni odjel

Broj zapisa: **9-3088d-dbdc3**

Kontrolni broj: **0a799-cdaca-dadab**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Sylviane Kraljević, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.